

סֵפֶר
עֲשֵׂתוֹ
אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֲמוּנָה,
וְעֲצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לְחַיִּים,
תְּרַגְּמוּ מִמְּכַתְּבֵים שֶׁנִּכְתְּבוּ
עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תְּפָאֶרֶת
הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

זַשַׁכ"ד

201

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב
212.444.9191

הדיוק פאר אידישע שטוב
212.444.9169

ערייב - המהר הריבאח לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפוס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

עֲצַתוֹ אֱמוּנָה

- א. מה לעשות עם ילד שסובל ממתח פנימי?.....
- ג. למה רבנו דבר בחריפות נגד רופאים?.....
- ד. מה הבן שלי אשם בעצבים שלי?.....
- ד. בהתבודדות, חיבים לומר את המילים בפה?.....
- ו. מה אני עושה שמקשים עלי לראות את הבן שלי?.....

איש אמונות

- א. יהודות להשם יתברך בכל יום על עשרה דברים.....
- ב. לא להגדר לתוך הפרשיה.....
- ב. אל תסתכלו עליהם, כך הם לא יסתכלו עליכם.....
- ג. קשיים בשביל שמחות לא בשביל צרות.....
- ג. חסדי השם יש פנה מאירה בבית שמש.....
- ד. ילד שמתחצף, האם להעניש אותו שלא יקחו אותו לטיול?.....
- ה. אולי החליפו את התינוק?.....
- ה. הגליון באנגלית עושה מהפכה גדולה.....
- ו. אל תשכנעו אנשים לעבור לגור בליבערטי.....
- ז. אל תהיה קיצוני, לא לימין ולא לשמאל, בפרט בחנוך.....

להתנות שהוא לא יראה הסרטות לילדים..... ח

איך זוכים להיות בשמחה ובשלום עם עצמו?..... ח

אם יש כאב - צריכים לשוחח על זה..... יא

מסכנות הנשים הכשרות שחושבות שזו צניעות..... יא

המטפל הכי גדול בעולם..... יב

חנות הבגדים היא מהדברים הכי יפים בקהילתינו..... יג

תיקון ליל שבועות שיד גם לנשים..... יד

כמה נקודות שהחיינו את עצמנו פחג..... יד

מהבדיחות סביב הדבר, רואים את האמת..... יז

חג שבועות נפלא עם אנשי שלומינו..... כ

עצתו אמונה

מה לעשות עם ילד שסובל ממתח פנימי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול לגבי בני בן העשר; הוא סובל ממתח פנימי, הוא מתרגז מהר מאד, והאחים והאחיות שלו סובלים מזה הרבה פעמים.

הוא ברוך השם ילד יקר, אבל הנה לנו בעיה אתו שהוא נגמל מאוחר מאד, ועדיין יכולים לקרות דברים לא נעימים, במיוחד כשהולכים לארוע או למקום שמאד מעגן אותו לראות מה קורה שם, שלא לדבר שהוא לא מתעורר בלילה ללכת כשהוא צריך. אתמול אשתי הייתה אתו אצל הרופא לבקרת שנתית והרופא אמר שנקח אותו לפסיכולוג.

רציתי לשאול מה דעתו של ראש הישיבה שנעשה.

מאז שהוא קטן אנחנו צועקים עליו הרבה מאד, כי הוא ילד שמוציא מהכלים מהר מאד. הייתי אומר לו הרבה בקרת, אבל עכשו ברוך השם המצב כבר הרבה יותר טוב. מאד קשה לי להשאיר רגוע, במיוחד עם הילד הזה. ברוך השם שזה הרבה יותר טוב מפעם, אבל זה עדיין רחוק ממה שצריך להיות.

מאד בואב לי בכל פעם שאני צועק עליו, הרבה פעמים אני מרגיש שאני ממש לא יכול לסבול שצעקתי עליו. הרבה פעמים אני מרגיש שאני ממש רוצה לתת לו מכות, ברוך השם שזה לא קורה.

מצד שני הרבה פעמים הוא מסגל לחזר הביתה רגוע מאד, הוא מתנהג ממש כמו הילד הכי טוב, הרבה פעמים הראש שלו במקום והוא יכול לעזר מאד יפה בבית.

אני מקווה שראש הישיבה שליט"א יעזור לי בענין. הייתי רוצה לקבל תשובה כמה שיותר מהר.

יישר כח גדול על כל מה שראש הישיבה שליט"א עושה עבורנו.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ו אייר, מ"א לעומר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אתה בעצמך כותב את התשובה, כי פְּשָׁעֵקִים וּמִשְׁפִּילִים יֵלֵד - על ידי זה
היֵלֵד סוֹבֵל מִמַּתַּח פְּנִימִי וְהוּא לֹא בְטוּחַ בְּעֲצָמוֹ, וְזֶה גַם גּוֹרֵם לְכָל הַבְּעִיּוֹת הָאֵלוּ
וְכוֹי וְכוֹי. כְּפִי שֶׁרַבְּנּוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת פֶּעֶס, סִימָן כד): "עַל יְדֵי כַּעַס מוֹלִיד בְּנִים
שׁוֹטִיִּם", כִּי הַצָּעֲקוֹת וְהַהֲשָׁפְלוֹת לֹא נוֹתְנוֹת לָהֶם לְהִתְפַּתַּח וְכוֹי וְכוֹי.

עֲדִיף שֶׁתִּתֵּן לוֹ הַרְבֵּה כְּבוֹד, תִּבְנֶה אוֹתוֹ; תִּגִּיד: "אַתָּה כָּל כֶּף טוֹב", "אַתָּה כָּל
כֶּף זָרִיז", "אַתָּה כָּל כֶּף מְכֻשָּׁר", וְכִשְׁהוּא עוֹשֶׂה דְבָרִים לְאֵט וְאַתָּה רוֹצֵה לְצַעֲוֵק,
תִּשְׁבַּח אוֹתוֹ; תִּגִּיד לוֹ: "אֵינְהָ יֵלֵד טוֹב אַתָּה", "אַתָּה עוֹשֶׂה כָּל כֶּף מְהֵרָה". רַבְּנּוּ ז"ל
אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א', סִימָן רב): "כָּל מִי שֶׁשָּׁכְּלוּ קִטְוֹן בְּיֹתֵר, צָרִיף לְחַלֵּק לוֹ כְּבוֹד
בְּיֹתֵר, כִּי כָּל מֵה שֶׁשָּׁכְּלוּ יוֹתֵר קִטְוֹן, הוּא יוֹתֵר חֲפִץ בְּכָבוֹד", זֶה הַדֶּרֶךְ שֶׁל הוֹרִים
חַכְמִים, תִּמְיֵד לְשַׁבַּח אֶת הַיְלָדִים.

תִּבְקֶשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁתִּקְבַּל אֶת הַשָּׂכָל שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁמִּלְמַד אוֹתְנוּ אִיף
לְהִתְיַחַס לְיְלָדִים, לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים; כִּי רַק כְּשֵׁי שֶׁ אֶת הַשָּׂכָל שֶׁל צַדִּיקִים מְרַחֲמִים
עַל הַיְלָדִים. כְּפִי שֶׁרַבְּנּוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת בְּנִים, סִימָן צו): "מִי שֶׁאֵין לוֹ רַחֲמֵנוֹת עַל
בְּנָיו, בְּיָדוּעַ שֶׁאֵין לוֹ חֵלֶק בְּשָׂכָל דְקֻדְשָׁה", כִּי אֲסוּר לְזַלְזֵל בְּיְלָדִים, אֲסוּר לְהִשְׁפִּיל
יְלָדִים, וְאִם הַיְלָדִים מוֹצִיאִים מֵהַפְּלִים - צָרִיכִים לְחַנֵּף אוֹתָם בְּסִבְלָנוֹת וּבְכִטְחוֹן,
לֹא בְּצַעֲקוֹת וְהִשְׁפָּלוֹת.

הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לְמָה רַבְּנוּ דִּבְרַי בְּחִרְיּוֹת נֶגְדַי רּוֹפְאִים ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישַׁר פֶּחַ עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים וְהַמְּכַתְּבִים, זֶה מִמֶּשׁ מַחִיָּה אֶת הַנְּשֻׁמָּה שְׁלִי.

רְצִיטִי לְהַבִּין מַה הַהֶסְבֵּר שֶׁרַבְּנוּ כּוֹתֵב בְּשִׁיחוֹת בְּחִרְיּוֹת נֶגְדַי הַלִּיכָה לְרוֹפְאִים, וְהֵאֵם זֶה

תִּקּוּף גַּם בְּיָמֵינוּ בְּשֶׁהֲרִפּוּאָה הַתְּפַתְּחָה וְהַתְּקַדְּמָה?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת נְשָׂא, ג' סִיּוֹן, מ"ז לְעֶמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ אִמְנָם אָמַר שִׁיזְהָרוּ מְאֹד מִלְּלַכַת לְרוֹפְאִים, אֲבָל רַבְּנוּ גַּם אָמַר: "אִם בֵּן

הוֹלְכִים לְרוֹפֵא - שִׁיִּלְכוּ לְרוֹפֵא הַכִּי גְדוֹל".

מוֹהְרָא"שׁ אֹמֵר, הַשִּׁיחָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁל רַבְּנוּ מְסַבֵּרָה אֶת הַשִּׁיחָה הַרְאִשׁוֹנָה;

מַה שֶׁרַבְּנוּ צוּעֵק שִׁיבְרַחוּ מְרוֹפְאִים הוּא מְדַבֵּר עַל רוֹפְאִים מְתַלְמְדִים, רוֹפְאִים בְּיָמֵי

עֵבְרוּ שֶׁלֹּא יִדְעוּ פְּלוּם, מֶהֱם צָרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד, אֲבָל מִמַּחִים גְּדוֹלִים - אֲלֵיהֶם

אֲפֹשֶׁר לְלַכַת. כְּפִי שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים בְּפִרוּשׁ: "וְרוֹפֵא יִרְפֵּא" (שְׁמוֹת

כא, כ), "מִכָּאֵן שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת - לְרוֹפֵא לְרַפְּאוֹת" (בְּרַכּוֹת ט).

אֲנִשִּׁי שְׁלוּמֵינוּ נוֹהֲגִים לְפָנֵי שְׁהוֹלְכִים לְרוֹפֵא, לְלַמּוֹד אֶת הַתּוֹרָה - לִיקוּטֵי

מוֹהְר"ן חֶלֶק ב', סִיּוֹן ג', וְלוֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה עֲלֵיהָ מִלִּיקוּטֵי תְּפִילוֹת, שְׁרַבֵּי נִתֵּן

מִבְּקֵשׁ שֵׁם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵיךְ אֲפֹשֶׁר לְלַכַת לְרוֹפֵא כְּשֶׁהֵם בְּעֶצְמָם

לֹא יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת וְהֵם הוֹרְגִים וְרוֹצְחִים אֲנָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלְחָן", כְּמוֹ כֵּן נוֹתְנִים

פְּדִיוֹן נֶפֶשׁ לְצַדִּיק שִׁיּוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן נֶפֶשׁ (אֲנַחְנוּ נוֹתְנִים לְקַפָּה שֶׁל הַדְּפֶסֶת סִפְרֵי

רַבְּנוּ), וּמִתְּפַלְּלִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁתְּהִיָּה רְפוּאָה שְׁלָמָה, אַחַר כֵּן הוֹלְכִים לְרוֹפֵא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מה הבן שלי אֲשֶׁם בַּעֲצָבִים שְׁלִי ?

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

עברתי תקופה קשה, שהשפיע עלי קשה וגורמת לי הרבה פעמים להיות מאד מתוח ועצבני, ולפעמים אני ממש מסגל להתפרץ על הבן שלי. ברוד השם שאני לא נותן מכות, אבל צביטה חזקה וצעקות הוא בן מקבל.

מאד כואב לי שאני עושה את זה, אני מרגיש שאני לא יכול להיות אבא, מסכן מה הבן שלי אֲשֶׁם בַּעֲצָבִים שְׁלִי? הוא באמת ילד טוב, לא תמיד יש לו סבלנות, אבל כמו ילד נורמלי, כמו שאני הייתי בתור ילד.

מה שהכי כואב לי הוא שהבן שלי הוא הראשון שחוטף ממני בשאני עצבני.
מהי העצה לזה?

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום א' פְּרִשְׁתׁ נִשְׂא, ג' סיון, מ"ז לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

כדאי שתלך לרופא לקחת משהו בשביל העצבים - כדי לא לצעוק ולהכות את הילדים; כי אם צועקים ומכים את הילדים - הם גדלים לא בריאים השם ישמרנו. רבנו אומר (ספר המידות אות בנים, סימן קז): "הבנים שוטים, כשאביהם כעסן". אל תתבייש לקחת תרופות להרגעת העצבים, כך הילדים שלך יהיו בריאים. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

בהתבודדות, חֲבִיבִים לומר את המילים בפה?

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול האם כשעושים התבודדות תיבנים לומר את המילים בפה, או שמספיק שחושבים על זה במחשבה?

ייר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא, ג' סיון, מ"ז לעומר, שנת ה'תשפ"ד

לקבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אי אפשר לתאר כָּלֵל את מעלת ההתבודדות. רבנו אומר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן כה): "התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל, דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר, להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות, בדברי חזן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת". שאדם יקבע לעצמו זמן שהוא עוזב הכל והולך למקום שאף אחד לא שם, להשיח את הלב אל השם יתברך ולשפוף את הלב להשם יתברך שירחם ויקרב אותו אליו.

התבודדות היא לא לחשב, התבודדות היא לדבר אל השם יתברך, כמו שפן מדבר אל אביו וכמו שמשוחים את הלב אל חבר טוב, זה מביא לדרגות הכי גבוהות, ועל זה רבנו דבר אתנו, ומוה"רא"ש מספר (פעלת הצדיק, סימן תכג-תכד) רבנו הלך לטייל עם רבי נתן, בעודם מטיילים רבנו הניח את ידו על כתפו של רבי נתן ואמר לו את המלים האלו: "והלאה טוב מאד, שמשוחים את הלב אל השם יתברך כמו שמשוחים את הלב אל חבר טוב אמתי"; רבנו גילה לו אז את הענין של התבודדות, שהאדם ירגיל את עצמו לדבר אל השם יתברך בשפה שבה הוא מרגיל לדבר, שייספר לו הכל ולא יסתיר פלום מהשם יתברך.

רבי נתן זכרונו לברכה ספר: "כשרבנו הניח את ידו על כתפי ואמר לי את המלים והלאה טוב מאד, שמשוחים את הלב אל השם יתברך כמו שמשוחים את הלב אל חבר טוב אמתי" - מיד הרגשתי שיש לי כבר דרך להצליח בחיים, כי מה שרק יעבור עלי - לא אאבד עשתונות, אלא אלף אלף השם יתברך ואספר לו הכל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מה אני עושה שמקשים עלי לראות את הבן שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני אברך גרוש לצערי, כבר היה לנו ילד, ועכשיו מקשים עלי לראות את הילד. רציתי לשאול את ראש הישיבה שליט"א מה נכון לעשות במקרה כזה.

יירש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא, ג' סיון, מ"ז לעומר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

נכון הוא - לבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם תעזר לי אני רוצה לראות את הבן שלי, אני רוצה לדבר אתו מילה וכו' וכו'", כמו כן תבקש מאלו שיש להם מילה על האמא - שיתנו רשות לאבא לראות את הילדים, ואם לא מתייחסים - תתעניין מי הרב שלהם, מי יכול ללמד אותם שאסור למנוע מהורים לראות וילדבר עם הילדים.

אם גם זה לא עוזר - חס ושלום אל תריב, כי זה הורס את הילדים; אל תריב, אתה תבקש מהשם יתברך - ותבקש גם מהם בצורה יפה.

המשפחות שולקחות את הילדים מההורים; שזה יהיה אבא או אמא - הם לא צודקים, הם צטרכו לתת דין וחשבון על הצער והעגמת נפש, יהיה חשבון על כל דמעה שהם גורמים, כי יהיה מה שיהיה - זו לא דרך למנוע מהורים לראות את הילדים שלהם.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

להודות להשם יתברך בכל יום על עשרה דברים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת ה'תשפ"ד
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

תחפשו עשרה דברים שטובים לכם, עשרה דברים שהקדוש ברוך הוא עושה
אתכם; לדגמא, אני רואה, אני שומעת, יש לי רגלים, ידים וכו', ותודו לו על
עשרת הדברים האלו: "תודה השם שאני רואה, תודה השם שאני שומעת, תודה
השם שיש לי ידים ורגלים וכו' וכו'"; אם תודו להשם יתברך בכל יום על העשרה
דברים האלו, אתם תקבלו טעם בחיים, אתם תתחילו לצאת מהסגירות שלכם,
אתם תראו בעצמכם ותרגישו בעצמכם מה יקרה אתכם, כבר לא תצטרכו להאמין
שזו העצה, אתם תולדו מחדש.

השבח וההודאה להשם יתברך זו העצה להרגיש טעם בחיים, להתפטר
מטעם המוות. כפי שדוד המלך אומר (תהלים קטו, יז-יח): "לא המתים יהללו קה", אם
לא מודים - מרגישים טעם מות, ו"אנחנו נברך קה", אבל אם מודים ומהללים
להשם יתברך - מתחילים לחיות.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לא להגרר לתוך הפרשיה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת קדושים, כ"ט ניסן, י"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ד
מרת ... תחי'.

קבלתי את המכתב.

יש לי צער גדול מפל הפרשיה, זה כל כך מפחיד לראות איך שמשפחה כל
כך יפה מתמוטטת על ידי מחלקת; ההורים שלכם חיו כל כך יפה כל השנים,
ועכשיו בגלל מחלקת הכל מתמוטט.

תמשיכו לחזק את אמא שלכם, ותהיו חזקים מאד לא להגרר לתוך הפרשיה
הזאת, כמו כן תדברו עם אבא שלכם, ואל תגררו לתוך הפרשיה.
אני מבקש מהשם יתברך עבורכם שיהיו לכם ילדים, והצלחה, ובזכות מצות
כיבוד אב ואם, ובזכות שלום - תזכו לזרע של קיימא וכל טוב.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אל תסתכלו עליהם, כך הם לא יסתכלו עליכם

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ד
... תחי', תלמידת בית פיגא

קבלתי את המכתב.

מה שאתם כותבים שגברים מסתכלים עליכם ובחורים מסתכלים עליכם; זה
בגלל שאתם מסתכלים עליהם, אם לא תסתכלו על גברים זרים ובחורים זרים -
הם לא יסתכלו עליכם.

כשאתם בדרך לבית הספר, באוטובוס או ברחוב - אל תסתכלו על בחור או
גבר זר, כך אף אחד לא יסתכל עליכם.

אם אתם הולכים ברחוב ואדם זר אומר לכם מילה - אל תתייחסו; אל תבחרו
ואל תסתובבו. לכו בצעדים בטוחים, לכו עם אמונה, לכו עם שמחה - כך תהיו
שמורים מפל רע.

גַּם לְגַבֵּי הַשָּׁכֵן הַבְּחוּר וְכוּ'; אִם אַתֶּם מְרַגְּשִׁים שְׁאַתֶּם כְּבָר לֹא יְכוּלִים יוֹתֵר, הַנְּסִיּוֹן הוּא מֵר מְאֹד - תְּדַבְּרוּ עִם הַהוֹרִים שְׁלָכֶם, הֵם יַעֲזְרוּ לָכֶם לְהִשָּׁמֵר עַד שְׁתִּמְצְאוּ אֶת הַשִּׁדּוּף שְׁלָכֶם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

קְשִׁיִּים בְּשִׁבִיל שְׁמַחוֹת לֹא בְּשִׁבִיל צָרוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ח אֵייר, מ"ג לְעֹמֵר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
הַפְּלָה ... תַּחֲנִי'

שְׁמַעְתִּי מָה אַתֶּם עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ לִפְנֵי הַחַתּוּנָה שְׁלָכֶם, כְּשֶׁכָּל הָעַל שֶׁל
הַהִתְאַרְגְּנוֹת לַחַתּוּנָה מְטֵל עֲלֵיכֶם לְבַד, אֲבָא שְׁלָכֶם אָמַר לָכֶם שְׁתַּכְּנִינוּ הַכַּל לְבַד
וְאַתֶּם מְרַגְּשִׁים שְׁאַתֶּם נִלְחָצִים וְכוּ'.

תּוֹדוֹ וְתִהְלָלוֹ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַקְּשִׁיִּים הֵם בְּשִׁבִיל שְׁמַחוֹת לֹא בְּשִׁבִיל צָרוֹת;
אַתֶּם עוֹמְדִים לְהִקְיָם בֵּית יְהוּדִי, אַתֶּם עוֹמְדִים לְגָאוֹל אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, לְקַרֵּב
אֶת הַגָּאוֹלָה, וְתִשְׁמְחוּ שְׁאַתֶּם יְכוּלִים לְעֹזֹר לְאַבָּא שְׁלָכֶם, וְאִם זֶה קָשָׁה - לָכוּ לְפָנָה
וּבְשֶׁקֶט תִּשׁוּחַחוּ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְתִבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ כַח וּמַח.
שִׁימוּ לְנֶגֶד עֵינֵיכֶם אֶת הַמַּלְאִכִּים: "לְעֹזֹר לַהוֹרִים זֶה הַדְּבָר הַכִּי קְדוּשׁ".
בְּזִכּוֹת הַמְּצָנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁתִּזְכּוּ לְדוֹרוֹת יְשָׁרִים וּבְרִיאִים.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יֵשׁ פְּנֵה מְאִירָה בְּבֵית שְׁמֵשׁ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר, כ"ח אֵייר, מ"ג לְעֹמֵר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
יְקִירֵי אַהוּבֵי ... נְרוּ יְאִיר
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַשְׁרֵיךְ וְאַשְׁרֵי חִלְקֶךָ שֶׁקִּפְצָתָ לְמִים וּפְתַחְתָּ בַּיִת כְּנֶסֶת בְּבֵית שְׁמֵשׁ לְתַלְמִידֵי
הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ; מַחֲכִים כְּבָר שָׁנִים לְזֶה, וְאַתָּה הַגַּעְתָּ וְנִתְּתָ דְחִיפָה טוֹבָה לְעַגְלָה,
וּבְחֲסִדֵי הַשֵּׁם יֵשׁ פְּנֵה מְאִירָה בְּבֵית שְׁמֵשׁ, בַּיִת מְדַרְּשׁ הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ.

ברצוני לבקש ממה מאד, אל תוריד זמן מלהיות בבית עם אשתך והילדים; להיות בבית לדבר עם האשה ולעזור לה - שזה יהיה אצלך חשוב יותר מעסקנות, גבאות וכו' וכו'; אלא במקום הזמן שמשוחחים עם חברים (המכנים חברים, אין חברים), תעסק בשביל בית המדרש של רבנו ובשביל הפצה. חזק ואמץ בעבודתך הקדושה, ותמסר דרישת שלום לכל החברים מבית שמש, אני מקווה לבוא אליכם, להיות אתכם באפן אישי ולהתחזק ביחד. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

ילד שמתחצף, האם להעניש אותו שלא יקחו אותו לטיול?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעמר, שנת ה'תשפ"ד לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אני כל כך שמח שאתה מחדיר בתלמידים שלך, בילדי התלמוד תורה - יראת שמים, והצלחת להשפיע עליהם שישנו עם כפה וציצית, בעוד שהם אפילו לא היו יושנים עם בגדי שינה, ואתה משריש אמונה ומידות טובות. לגבי השאלה שלך אם ילד מתחצף, האם להעניש אותו שלא יקחו אותו לטיול; אתה שואל מה נכון לעשות.

עדיף שתתן לו עונש אחר, וכן תקח את כולם כשהולכים לטיול; כי את זה הילדים זוכרים כל החיים, שלא יקחו אותם למקום שכל הילדים הולכו וזה שובר אותם, בבחינת יצא שכרו בהפסדו, יש יותר נזק; אם ילד מתחצף - נותנים עונש, אומרים לו להשאר לשבת בפתה בהפסקה וכו'.

תבקש מהשם יתברך בכל יום על כל הילדים; גם על אלו שמתנהגים בדרך ארץ וגם על אלו שבנתיים עדיין לא מתנהגים בדרך ארץ, כי תפילה היא הדבר הכי חזק בחנוף; מלמד שמתפלל על תלמידיו מצליח אתם, והורים שמתפללים על הילדים - רווים מהם נחת.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

אולי החליפו את התינוק?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, כ"ט אייר, מ"ד לעומר, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו זאיר

מה שאתה עובר עם אשפתך, היא סובלת וכו', כל לילה היא שואלת אותך על התינוק שלך, אם התינוק הוא התינוק שלך או שזה תינוק שהחליפו בבית החולים, היא בוכה בכיות נוראות ואחרי שאתה מרגיע אותה היא שוב מתחילה לשאול: "אולי הוא בן התחלף?" אתה שואל מה אתה יכול לעשות.

כבר היו לי כאלה ספורים, נשים שיש להן את המחשבות הרעות האלו, גם מאברכים שהגיעו להשיח את הלב שמשהו קרה בבית, האשה בוכה ואומרת "אולי החליפו את התינוק בבית החולים?"

יש לה עצה אחת, תדבר אליה הרבה דבורי אמונה ועל העצות של רבנו. תביא לה את ספרי רבנו (- שגנשים יכולות ללמוד; קונטרסים של מוהרא"ש, בפרט הספר הנפלא 'אוצר האמונה'), זה יסלק ממנה את המחשבות הרעות ויחזק אותה בגוף ובנפש.

אל תהיה שבור, אל תתמוטט, בסבלנות אתה תגיע רחוק מאד. אל תקנא באף אחד, אף אחד לא נשוי טוב יותר ממך, כל אחד מתקשה עם ספור אחר, כל אחד מתייגע עם יסורי הנפש, זה בכה וזה בכה, עם תפלה ועם העצות של רבינו מתרפאים, כפי שרבנו אמר (ספורי מעשיות מעשה יג, היום הששי): "ואני רופא אותה".
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

הגליון באנגלית עושה מהפכה גדולה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, כ"ט אייר, מ"ד לעומר, שנת ה'תשפ"ד
מרת ... תחי', לייקווד

חזקו ואמצו בעבודת הקודש של לעזור להוציא לאור את הגליון השבועי באנגלית, שעושה מהפכה גדולה בצבור שיוזעים לקרא רק באנגלית, בפרט

בלייקווד. תְּכַמִּינֵנו זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (אבות ה, יח): "כָּל הַמּוֹצֵה אֶת הַרְבִּים אֵין חָטָא בָּא עַל יְדוֹ". מִי שֶׁמוֹצֵה אֲנָשִׁים שֶׁיִּתְקַרְבוּ לַהֵשֶׁם יְבָרַךְ, הוּא נִשְׁמַר מֵעֲבִירוֹת וּמְכַל רַע.

אֵין דְּבַר גְּדוֹל יוֹתֵר מִלְעֶסֶק בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ, כִּי כַּמָּה שְׁנַחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה לֹא נוֹכַל לְתַקֵּן מַה שֶׁאַנְחֵנו צְרִיכִים לְתַקֵּן, לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֵחַזִּירִים אֲנָשִׁים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זֶה הַדֶּרֶךְ הַיְחִידָה לְתַקֵּן מַה שֶׁאַנְחֵנו צְרִיכִים לְתַקֵּן. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אל תשכנעו אנשים לעבור לגור בליפערטוי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשַׁת בְּמִדְבָּר, כ"ט אֵייר, מ"ד לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
מֵרַת ... תְּחִי'

תְּמַשִּׁיכוּ לְחֻזֵק נְשִׁים וּבְנוֹת עִם הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ, בְּעֶקֶר תְּחֻזְקוּ בְּשָׁנֵי דְבָרִים אֵלוּ, אֶחָד שֶׁיִּדְעוּ 'הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתִי', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל לְתוֹךְ הַלֵּב, הוּא רוֹאֶה אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הָאָדָם וְקוֹרָא אֶת הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל הָאָדָם, וּמִי שֶׁכּוֹנֵנֵת לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִי שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת טוֹב - זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. שְׁנִית, תְּחֻזְקוּ שֶׁיִּשְׁוֹחַחוּ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; בְּהַתְחַלָּה זֶה לֹא קָל, אֲנָשִׁים מְסֻגְלִים לְדַבֵּר עִם מִיִּשְׁהוּ שְׂרוּאִים שֶׁהוּא מְקַשֵּׁיב, אֲבָל כְּשֵׁלֵא מְרַגִּישִׁים שֶׁהֵשֶׁם נִמְצָא כְּאֵן - קִשָּׂה לְעֲשׂוֹת אֶת זֶה; אִז תְּחֻזְקוּ אֲנָשִׁים לְדַבֵּר אֶפִּילוּ כַּמָּה שְׁנִיּוֹת, אֶפִּילוּ כַּמָּה מִיָּלִים בְּכָל יוֹם; עַל שְׁנֵי הָעֲקָרִים הָאֵלוּ תִתְמַקְדּוּ.

בְּשׁוּם אוֹפֵן לֹא לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים שֶׁיִּשְׁלַחוּ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, אוּ לְכוּא לְגוֹר בְּלִיפְעֵרְטֵי; לֹא זֶה הַפְּצָה, זֶה טְפָשׁוֹת; הַפְּצָה הִיא לְדַבֵּר אֶל אֲנָשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְזַעֵק בְּקוֹל: "יֵשׁ בּוֹרָא עוֹלָם", וּלְגַלּוֹת לְכֻלָּם אֶת הָעֲצָה שֶׁל מְשִׁיחַ, הָעֲצָה שֶׁל רַבְּנוּ, הָעֲצָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, רַק זֶה בְּרִסְלָב, וְאִם מְשַׁכְּנֵעִים אֲנָשִׁים שֶׁיִּשְׁלַחוּ לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, אוּ שֶׁיְבוֹאוּ לְגוֹר בְּקִרְיָה שְׁלָנוּ קְרִיַת בְּרִסְלָב - זֶה לֹא הַפְּצָה, זֶה טְפָשׁוֹת, וְכוּלָם סוֹבְלִים אַחֵר כֶּף, וְד"ל.

עוד משהו, כשמתקשרים אליכם לבקש עזרה אל תגידו: "תשאלי את ראש הישיבה", כי אם באים אליכם לבקש עזרה - צריכים לחזק את השני ולתת עצות טובות, לא מתקשרים אליכם כדי לשמוע את הדבר הזה 'תשאלי את ראש הישיבה', אם באים אליכם בשביל חזוק אתם צריכים לעזור לשני בעצות וחיווק. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

אל תהיה קיצוני, לא לימין ולא לשמאל, בפרט בחנוך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, כ"ט אייר, מ"ד לעמר, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... גרו יאיר

אני מקווה שהבנת מה שדברנו; כשאתה רואה שבנך הבחור מתנהג בחצפה, אפילו בדברים קטנים, הוא עושה לך פרצוף משנה - אל תתעלם מזה ותחשב 'זה שום דבר', אלא תגיד לו יפה ורגוע: "לא עושים פרצוף כזה לאבא", ואם הוא לא יקבל את זה, הוא שוב יעשה פרצוף של ביטול, תגיד לו יפה ורגוע: "אי אפשר לעשות כף לאבא, השם לא מרשה", ואם הוא אומר שהוא כבר רוצה ללכת ואתה עוד רוצה לשוחח עוד וכו' והוא זורק צלחת - אל תתעלם מזה, כי אפילו שאתה מוחל על כבודך ואתה חושב שלא אכפת לך מזה, אבל מה יהיה אתו? הרי הוא צריך להתחנך ולדעת שהחיים לא הולכים בדיוק כמו שרוצים, אז תגיד לו יפה ורגוע: "לא מתנהגים כף", תלמד אותו שהוא הולך להתחנך, ואם האשה לא מגיעה ברגע שרוצים - צריכים לדעת איך לקבל את זה.

אל תהיה קיצוני, לא לימין ולא לשמאל, בפרט בחנוך; אלה שלא אומרים כלום, בסוף הם מתפוצצים, ואלו שמרביצים ונותנים מכות - זה בנדאי לא חנוך. אל תקח את הדרך העצלה, קח את הדרך של יראת שמים של להגיד באפן יפה ורגוע בקביעות.

בנדאי ובנדאי שצריכים לבכות הרבה אל השם יתברך, ולבקש ממנו על דורות כשרים; כף זוכים לקצר פרות יפים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

להתנות שהוא לא יראה הסרטות לילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, כ"ט אייר, מ"ד לעומר, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחני', מנהלת בית פיגא, קרית ברסלב ליבפערטי

לגבי הילדה שמספרת שהאבא מראה לה בכל בקר את החדשות של מלחמות, של פצצות וכו' וכו'; נא לקרא לאבא, להגיד לו שהוא הורס את העבודה שאנחנו עובדים כל השנה עם הבת, ולהתנות שהוא לא יראה שום קליפים והסרטות של חדשות לילדה, ורק כך נוכל לקבל את הילדה לשנה הבאה עלינו לטובה.

אנחנו מחיבים לעבוד עם הילדים כאשר ההורים רוצים לשתף פעולה, רבי נתן למד אותנו מה שכתוב בפסוק (שמות כג, ה): "עזב תעזב עמו", צריכים לעזור לשני 'עמו', ביחד אתו; אבל השני גם הוא צריך לרצות לעזור לעצמו.

תדברו יפה, רף, אבל בעצמה - בלי פחד.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

איך זוכים להיות בשמחה ובשלום עם עצמו?

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת במדבר, ראש חודש סיון, מ"ה לעומר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד חברי היקרים והאהובים תלמידי היכל הקודש בארץ הקודש, ה' עליהם יחיו אני רוצה לכתב לכם קצת מהחיוזקים היפים ששוחחנו בשבוע בשעור ליל שישי באמריקה. אנחנו כבר עומדים מול הר סיני, אנחנו כבר עומדים לקבל את התורה, ובקבלת התורה כתוב (שמות יט, ב): "ויחזן שם ישראל נגד ההר", אומר רש"י, למה כתוב בלשון יחיד? כי בכל מקום היו תרעומות ומחלוקת, ובהר סיני היו בלי מחלוקת.

דְּבַרְנוּ שְׂרַבְנוּ וְ"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן לג): "הַכָּלֵל הוּא, שְׂצָרִיף לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם", צָרִיכִים לְחַפֵּשׂ תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם, "שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל", הֵן עִם אֲנָשִׁים, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, "וְשִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּמִדּוֹתָיו", וְהֵן עִם הָאָדָם בְּעִצְמוֹ, שֶׁהָאָדָם יְהִיָּה בְּשְׁלוֹם עִם עִצְמוֹ, "הֵינּוּ שְׂאֵל יְהִיָּה מִחֻלָּק בְּמִדּוֹתָיו וּבְמֵאֲרָעוֹתָיו", שְׂאֵל יִכְעַס כְּשֶׁדְּבָרִים לֹא הוֹלְכִים כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה, "שְׂאֵל יְהִי לּוֹ חִילּוּק בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעָקוֹ", 'הֵן כְּשֶׁהוֹלֵךְ לִי טוֹב וְהֵן כְּשֶׁהוֹלֵךְ לִי הַפּוֹד', "תְּמִיד יִמְצָא בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", 'יִוָּדַע אֲנִי שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא אֶתִּי וְהוּא עוֹשֶׂה לִי רַק טוֹב', כְּפִי שְׁדוּד הַמְּלָךְ אומר (תהלים נו, יא) 'בַּה'', כְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נוֹתֵן לִי חֲסִדִים, 'אַהֲלֵל דְּבָר', אֲנִי מוֹדֶה לוֹ, 'בְּאַלְקִים', וְכִשְׁמִגִּיעַה מִדַּת הַדִּין, 'אַהֲלֵל דְּבָר', אֲנִי מוֹדֶה לוֹ, זֶה מֵה שֶׁהַתּוֹרָה אוֹמַרְתָּ לָנוּ, כְּשֶׁהַיְהוּדִים הִגִּיעוּ לְהַר סִינַי לֹא הָיְתָה מִחֻלָּקַת הָאָדָם עִם עִצְמוֹ, לֹא הָיוּ כְּכַעַס עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא הָיוּ טְעֵנוֹת; זֶה פְּנִיַת הַפְּסוּק: "וַיַּחֲזֵן שֵׁם יִשְׂרָאֵל, 'כִּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד'", בְּלֵב אֶחָד בְּלִי תְרַעוּמוֹת.

חֲבָרִים יְקָרִים, אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת לְבוֹשִׁים בְּכָל הַשְּׂמוּנָה בְּגָדִים, אֲבָל אִם יֵשׁ נְקוּדָה אַחַת שֶׁל טְעֵנוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נְקוּדָה אַחַת שֶׁל תְּרַעוּמוֹת - נִמְצָאִים בְּטַמְאָה רַחֲמָנָא לְצֻלָּן; אֲסוּר שִׁיְהִיוּ קִשְׁיוֹת וְטְעֵנוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, צָרִיכִים לְהֶאֱמִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה רַק טוֹב, הוּא מְנַהֵג הַכֹּל בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט בְּחִסֵּד וּבְרַחֲמִים.

בְּדִיוֹק שׁוֹחֲחֵתִי עִם מִישֶׁהוּ לְפָנַי הַשִּׁיעוּר, אוֹתוֹ אֶחָד הַתְּלוּנָן מְאֹד, מִסְכָּן הוּא נֶפֶל לְקַטְנוֹת הַדַּעַת, לְטַמְאָה רַחֲמָנָא לְצֻלָּן; מְלֵא בְּקִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַל הַצְּדִיקִים מִרוּב כְּאֵב שֶׁהִלְדִים שָׁלוֹ לֹא מְבִיאִים לוֹ נַחַת, הֵם לֹא מְתַלְבָּשִׁים כְּמוֹהוּ. אֲזוֹ סִפְרָתִי בַשִּׁיעוּר, אֲנִי זוֹכֵר לְפָנַי שְׁנַיִם שֶׁהַתְּאַרְחָתִי אֶצֶל חֲסִיד בְּרִסְלָב, צְדִיק גְּדוֹל, אֲכַלְתִּי אֶצְלוֹ אֶת סְעוּדוֹת הַשֶּׁבֶת, וְשֵׁם בְּבֵית יֵשׁ יְלָדִים שְׁבִנְתִים הֵם לֹא כְּמוֹ שְׂצָרִיף, הִילְדִים הִגִּיעוּ לְשֻׁלְחָן הַשֶּׁבֶת מְאֹד לֹא בְּסֹדֵר, רְאִיתִי אֶת אוֹתוֹ חֲסִיד בְּרִסְלָב שֶׁפָּנּוּ זוֹרְחוֹת בְּכֹז שְׂמֵחָה, בְּכֹז קִדְשָׁה, חֲשַׁבְתִּי לְעִצְמִי 'אִיךָ זוֹכִים לְלֵב טְהוֹר, שְׂאֵל יְהִי טְעֵנוֹת וְתְרַעוּמוֹת, לְהַמְשִׁיךְ לְאַהֲבָה אֶת הִילְדִים, לְהַמְשִׁיךְ לְעֵשׂוֹת מֵה שִׁישׁ לְעֵשׂוֹת..'

כְּדֹאֵי שֶׁתְּשַׁמְעוּ אֶת הַשִּׁיעוּר עוֹד לְפָנַי חַג הַשְּׁבִיעוֹת; בְּפֶרֶט אֵלוֹ שִׁישׁ לְהֵם מְשַׁפְּחָה עִם יְלָדִים שִׁיעוּר שֶׁהַבֵּית, סְעוּדוֹת שֶׁבֶת וְחַג - צָרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל כּוּלוֹ

שְׂמֵחָה, כָּל כּוּלוֹ נְעִימוֹת, רַק כִּן אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת שְׁהִילָדִים יִמְשִׁיכוּ לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, כִּי כְּשִׁילָדִים רוֹאִים שְׂבוּכִים, צוֹעֲקִים, רַבִּים, הַהוֹרִים לֹא מִסְתַּפְּלִים אַחַד לְשָׁנֵי בְּעֵינַיִם, לְכָל אַחַד יֵשׁ טַעֲנוֹת אַחֲרוֹת - הִילָדִים רַק רוֹצִים לְבָרַח.

יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה מֵה לְכַתֵּב אַבָּל עוֹד מְעַט כְּבָר זְמַן כְּנִיסַת שַׁבָּת, מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְחַדְּשׁוּ בַּהֲפָצָה, אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכָּל גִּבְאֵי הַהֲדַפְּסָה, שִׁישְׁלְחוּ לִי בְּכָל שָׁבוּעַ דו"ח כְּמָה כּוּלָם מְפִיצִים, אֲנִי רוֹצֶה לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּסַפְּרִים, וְכָל אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ שִׁיתְחַיֵּל לַעֲסֹק יוֹתֵר בַּהֲפָצָה. עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ כְּבָר נוֹסְעִים אֶל רַבֵּינוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְאֵלוּ פָּנִים נְבוֹא אֶל רַבְּנוּ בְּלִי לְזַכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל... כִּי פַעַם רַבְּנוּ אָמַר לְרַבֵּי נֶתָן: "אִם אַתָּה מִגִּיעַ אֵלַי לָמָּה לֹא כּוּלָם בָּאִים? וְאִם כּוּלָם לֹא בָּאִים - לָמָּה אַתָּה כֵּן בָּא?" אַז שָׁנְבֹאֵי הַהֲדַפְּסָה בְּכָל מְקוֹם שֶׁמְדַפְּסִים - יִשְׁלְחוּ לִי בְּכָל שָׁבוּעַ דו"ח כְּמָה כּוּלָם מִזְמִינִים, וְאֲנִי מְקוּוֶה שֶׁהַמְּסַפְּרִים יַעֲלוּ אֶצְלָ כּוּלָם.

אֲנִי כּוֹתֵב לְכֶם בְּקִצְרָה אֶת הַמְּנַהֲגִים שֶׁל שָׁבוּעוֹת אֶצְלָ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ תְּלַמִּידֵי הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ. בְּכְנִיסַת חַג הַשָּׁבוּעוֹת שְׂמַחִים מְאֹד, הוֹלְכִים לְהַתְּפַלֵּל, אַחֲרֵי הַתְּפִילָּה לֹא נִשְׁאַרִים לְשׁוֹחַח, הוֹלְכִים הַבֵּיתָה אֶל הָאִשָּׁה וְהִילָדִים וְעוֹרְכִים הַסְּעוּדָה. בְּסְעוּדָה שְׂמַחִים מְאֹד, מְדַבְּרִים עִם הִילָדִים כְּמָה מֵאֲשָׁרִים אָנוּ, שְׁאֲנַחְנוּ יְהוּדִים וְלֹא גוֹיִם. בְּלִילָה שְׂמַחִים מְאֹד, אוֹמְרִים אֶת הַתְּקוּן וְהוֹלְכִים לַמְּקוּוֶה, וּבְשָׁנֵי הַיָּמִים שְׂמַחִים מְאֹד מְאֹד שְׁאֲנַחְנוּ יְהוּדִים.

וְכִי תִשְׁאַל, יָפָה מְאֹד כְּתַבְתָּ וְיָפָה מְאֹד דִּבַּרְתָּ, אַבָּל אֵיךְ זוֹכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם עִם עַצְמוֹ? עֵינֵי בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, ש"ס), רַבְּנוּ שׁוֹאֵל אֶת הַשְּׁאֵלָה הַזֹּאת: "וְעַל יְדֵי מָה יִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעִקְרוֹ", אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, שְׁלֹא יִהְיֶה הַבְּדֵל בֵּין טוֹב לְרַע, שִׁידְעוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה הַכֹּל וְהַכֹּל רַק טוֹב? "עַל יְדֵי הַתּוֹרָה הַנִּקְרָאת שְׁלוֹם", עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה זוֹכִים לָזֶה, הַתּוֹרָה עוֹשֶׂה אֶת הָאֵדָם מְרַצָּה. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלֵי ג, יז): "וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", תּוֹרָה מְבִיאָה שְׁלוֹם, "וְעַל יְדֵי צַדִּיקִים", גַּם עַל יְדֵי הַצַּדִּיקִים, אִם לוֹמְדִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ, שׁוֹמְעִים אֶת הָעֲצוֹת וְהַחֲזוּק שֶׁל צַדִּיקִים - נַעֲשִׂים אֵדָם מְרַצָּה, "וּמְחַמַּת זֶה יְכוּל לְאַהֵב אֶת הַשְּׁלוֹם בְּכָל מְקוֹם, הֵן בְּטִיבוֹ הֵן בְּעִקְרוֹ", אִם מְקַנְבִים אֶל הַצַּדִּיק, מְצִיִּיתִים לְעֲצוֹת וְלוֹמְדִים תּוֹרָה - הָאֵדָם נַעֲשֶׂה מְרַצָּה, הוּא

אוֹהֵב אֶת עַצְמוֹ, "וַיִּכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל, וְלֹאֲהֵב זֶה אֶת זֶה", וְגַם אוֹהֵב כָּל יְהוּדֵי שְׁבַת שְׁלוֹם.

...

אִם יֵשׁ כָּאֵב - צְרִיכִים לְשׁוֹחַח עַל זֶה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת נְשָׂא, ג' סִיּוֹן, מ"ז לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
יְקִירֵי... גֵּרוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם יֵשׁ לְךָ טְעֵנָה עַל הַמְּנַהֵל - נִכּוֹן הוּא שֶׁתִּדְבֹר אִתּוֹ וְתִגִּיד לוֹ אֶת הַטְעֵנָה, וְאִם קָשָׁה לְךָ לְדַבֵּר - תִּכְתֹּב אֶת זֶה. אִם הָיָה זֶה אָדָם זָר וְהִיָּתָה לְךָ טְעֵנָה שֶׁפִּטְרוּ אוֹתְךָ מֵהַמְּלֻמְדוֹת גַּם אִזּוֹ הֵייתָ צָרִיף לְגִמּוֹר בְּצוּרָה יְפָה, בּוֹדְאֵי אֶצֶל רַבְּנוֹ שְׁאַנְחֵנוּ יוֹשְׁבִים בְּיַחַד, אֲנַחְנוּ כְּמוֹ מְשֻׁפָּחָה אַחַת, כְּמוֹ אַחִים - צְרִיכִים לְשׁוֹחַח עַל זֶה, וְאִם יֵשׁ כָּאֵב - צְרִיכִים לְשׁוֹחַח עַל זֶה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מִסְכְּנוֹת הַנְּשִׂים הַפְּשׁוּטוֹת שֶׁחֹשְׁבוֹת שֶׁזוֹ צְנִיעוּת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֶשֶׁת נְשָׂא, ג' סִיּוֹן, מ"ז לְעֹמֶר, שְׁנַת ה'תשפ"ד
מֵרַת... תַּחֲנִי

בְּעֵלְךָ כָּתַב לִי שֶׁלֹּאֲחַרְוֵנָה אַתֶּם לֹא רְגוּעִים עִם הַצְּנִיעוּת שֶׁלְכֶם, לְדַעְתְּכֶם אַתֶּם לֹא מְסַפִּיק צְנוּעִים, הַבְּעַל אוֹמֵר שֶׁהוּא חוֹשֵׁב שֶׁזֶה הַתַּחִּיל מֵאִזּוֹ שֶׁאַתֶּם שׁוֹמְעִים אֶת הַקוֹל שֶׁל 'הַשְּׁטֵן הַצְּדִיק' שֶׁמְשַׁגֵּעַ נְשִׂים יְהוּדִיּוֹת עִם צְנִיעוּת שֶׁלֹּא עַל פִּי הַתּוֹרָה.

שְׁאַלֵתִי אֶת הַבְּעַל, הֲאִם כְּשֶׁאַכְתֹּב לְכֶם אַתֶּם תִּקְבְּלוּ אֶת זֶה, הוּא עֲנָה: "כֵּן, בּוֹדְאִי", לְכֵן אֲנִי כּוֹתֵב לְכֶם וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם, לְטוֹבַתְכֶם וְלְטוֹבַת מְשַׁפְּחַתְכֶם - אַל

תתקשרו יותר ל'שטן הצדיק' אל תקשיבו לשיטות שלכם, אלא תקשיבו לדעת תורה; מה שהרבנים יראי השם אומרים, ומה שהתורה אומרת.

קו הטלפון של 'השטן הצדיק' הורס בתי ישראל והם כבר הרסו הרבה מאד בתים, 'השטן הצדיק' אין לו דעת תורה, הם עושים צחוק מלשמוע לדעת תורה, הם הולכים עם השכל העקום שלכם, ומסכנות הנשים הכשרות שחושבות שזו צניעות.

הערכים גם הם מראים את עצמם אדוקים, הם מתלבשים מעטפים בסדינים וכו', אבל חכמינו הקדושים אומרים לנו את האמת (קידושין מט:): "קבים זנות ירדו לעולם, תשעה נטלה ערכיא וכו'".

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

המטפל הכי גדול בעולם

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא, ג' סיון, מ"ז לעמר, שנת ה'תשפ"ד

יקירי אהובי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מצאת את המטפל הכי גדול בעולם, אתה לא צריך ללכת לחפש משהו אחר. תמשיך עם כל הדברים שאתה שומע במפגשי הטפול, תאמר בכל יום משניות ודפי גמרא, ובעקר תשיח את לבך אל השם יתברך, תספר לו את כל המחשבות, כל הרגשות, כל מה שסוער במח שלך - כך במשך הזמן תתברא ותהיה צדיק גדול.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

חנות הבגדים היא מהדברים הכי יפים בקהלתינו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נשא, ג' סיון, מ"ז לעומר, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחזי, קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

אני שמח לשמוע שאתם מתחזקים עם פנוס הנשים השבועי, אתם שואבים כוחות חדשים מהשיעור ומהמפגש עם עוד נשים, ומספורי התפילה וכו' וכו'.

מגיעה לכם תודה גדולה ממני ובשם כל הקהלה שאתם משקיעים כל כף הרבה כוחות בחנות הבגדים, שם אנשי שלומינו יכולים לקנות בגדים בפרוטות, ולחסוך שלא יבזבזו כל כף הרבה כסף, שלא ללות, לגנוב, לדחק על הבעל וכו' וכו'. חנות הבגדים בקריה היא מהדברים הכי יפים בקהלתינו, אשריכם ואשרי כל העוזרות שמושיטות יד בהתנדבות, כדי שהחנות תוכל להמשיך למכור לאנשי שלומינו בגדים בשנים שלוש דולרים.

לגבי דברים שצריכים לשפר תדברו עם מרת ... תחזי והיא תמסר את זה לבעלה גרו יאיר, והם יעשו את המרב והמיטב. המקום קטן מאד, אני מקנה להשם יתברך לעשות חנות גדולה, שיהיה נח לנשים לקנות, אני צריך את התפלות של תושבי הקריה שאוכל להוציא לפעל את התוכניות שלי.

לגבי כתיבה בעתון 'הבלעטל'; זה דבר חשוב מאד שיהיה לאנשי שלומינו חומרי קריאה שבועי, בנדאי שזו זכות גדולה לכל הנשים שמקדישות זמן לכתב דברים יפים לקריאה.

על השאלה מה יהיה עיקר הפתבות; קודם כל זה צריך להיות פתוב בצורה מושכת, שימשוך את הקוראים שירצו לקרא את זה, והתכן יהיה לתת כח לאמהות יהודיות שעוברים בכל יום עבודה קשה; לעודד את רוזן ולהראות את הקדושה של להביא ילדים, לגדל ילדים וכל מה שמדברים בשעורים.

לגבי התפירה וכו'; בנדאי ובנדאי תמשיכו עם התפירה, כמו כן תלמדו את הבנות הגדולות שלכם את האמנות הזו, זו אמנות יפה לנשים.

לגבי וכו'; תשמרו על הבית טהור, אל תכניסו לבית כלי שאפילו נראה כמו

סמאָרטפּון. גַם לי קנוּ כְּלֵי כְּזֶה שֵׁיִשׁ בּוֹ אֶת כָּל הַמוֹזִיקָה, אַבְּל לֹא לְקַחְתִּי אֶת זֶה,
אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּבֵית שׁוֹם דְּבָר רַע, וְאֶפִּילוּ מִשְׁהוּ שְׁנִרְאָה רַע.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תיקון ליל שבועות שיף גם לנשים

בַּעֲזַרַת ה' יִתְבַּרַךְ - יום ג' פְּרַשַׁת נְשֵׂא, עֶרֶב חַג הַשְּׁבִיעוֹת, ה' סִינן, מ"ט לְעֹמֶר, שְׁנַת
ה'תשפ"ד
מֵרַת ... תְּחִי'

קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

תִּיקוֹן לֵיל שְׁבִיעוֹת שֵׁיף גַם לְנָשִׁים; אַתֶּם יְכוּלִים לְהַשְׁאֵר עֲרִים אַחֲרֵי הַסְּעוּדָה,
תִּשְׁפִּיבוּ אֶת הַיְלָדִים הַקְּטַנִּים לִישׁוֹן, תִּנְקוּ אֶת הַסְּעוּדָה, תֹּאמְרוּ תְהִלִּים וּתְבַקְּשׁוּ
עַל הַדּוֹרוֹת אַחֲרֵיכֶם.
הַעֲקָר הוּא לְהַתְּעַנֵּעַ אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, וּלְהַגִּיד אֶת זֶה בְּפֶה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
אֲנִי מִתְּעַנֵּעַת אֵלֶיךָ."

...

כמה נקודות שהחיינו את עצמנו בחג

בַּעֲזַרַת ה' יִתְבַּרַךְ - עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ פְּרַשַׁת נְשֵׂא, אֶסְרוּ חַג, ח' סִינן, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד חֲבֵרֵי הַיְקָרִים וְאַהוּבִים תְּלַמִּידֵי הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ מְאַרְץ הַקּוֹדֵשׁ, ה' עֲלֵיהֶם יִחִיו
בְּחֻסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ זְכִינוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ בְּחַג הַשְּׁבִיעוֹת. הִיִּיתִי בְּחַג
בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב, מֵאֵד הַתְּחִינָנוּ וְהַחֲיִינוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ. הָיָה שְׂמִיחַ מְאֹד, אֲנִי מְקַוֶּה שְׁגַם
אֶצְלָכֶם הָיָה חַג יָפֵה.

בְּרָצוֹנִי לְכַתֵּב לָכֶם בְּאַרְיָכוֹת עַל הַחַג אַבְּל עֲכָשׁוּ זֶה עֶרֶב שַׁבַּת וּמוֹצָאֵי הַחַג,
צְרִיכִים לְהַתְּכַוֵּן לְשַׁבַּת, אֶכְתֵּב לָכֶם כְּמָה נְקוּדוֹת שֶׁהַחֲיִינוּ אֶת עַצְמָנוּ בְּחַג.
בְּלֵיל חַג שְׁבִיעוֹת הָיָה שְׂמִיחַ מְאֹד, רְקָדוּ וְשָׂרוּ נְגוּנִים שְׂמִיחִים, הוֹדוּ וְשִׁבְּחוּ

לַהֲשִׁים יִתְבַּרְךָ שְׂאֲנַחֲנוּ יְהוּדִים וְלֹא גוֹיִם. גַּם בְּתַרְיִ"ג מְצוּת אַחֲרֵי כָּל מְצוּהַ הַיּוֹדֵנוּ לַהֲשִׁים יִתְבַּרְךָ שְׂאֲנַחֲנוּ מְקִימִים אֶת הַמְצוּת, כּוֹלֵם אָמְרוּ: "תּוֹדָה הַשֵּׁם שְׂאֲנַחֲנוּ מְקִימִים אֶת מְצוּת פְּרִיָה וּרְבִיָּה", "תּוֹדָה הַשֵּׁם שְׂאֲנַחֲנוּ מְקִימִים אֶת מְצוּת מִלָּה", "תּוֹדָה הַשֵּׁם שְׂאֲנַחֲנוּ מְקִימִים אֶת הַמְצוּהַ שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל אֶת גֵּיד הַנֶּשֶׁה", וְכֵן הִלָּאָה. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה אוֹכְלִים מֵאֲכָלֵי חֶלֶב, יֵשׁ גַּם מִנְהַג לֶאֱכֹל קָרֶעֶפְלֶאך (פִּיסְנִים), וְאוֹמְרִים שֶׁבְּכֹל הַיָּמִים שְׂמֵפִים - נוֹהֲגִים לֶאֱכֹל קָרֶעֶפְלֶאך; בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים מִפִּים עַל חֶטָּא - וְאוֹכְלִים קָרֶעֶפְלֶאך, בְּהוֹשֵׁעֲנָא רַבָּה חוֹבְטִים אֶת הַהוֹשָׁעֲנוֹת - וְאוֹכְלִים קָרֶעֶפְלֶאך, בְּפוּרִים מִפִּים בְּהֶמֶן - וְאוֹכְלִים קָרֶעֶפְלֶאך, וּבְשִׁבְעוֹת אוֹכְלִים קָרֶעֶפְלֶאך אֲבָל לֹא רוֹאִים אֵיזוֹה מְקוֹם שְׂמֵפִים, אֲלֹא רַבְּנוּ אוֹמֵר (שיחות הר"ן, סימן ט): "אֲפִילוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הָרַחוּקִים מִן הַקֶּדְשָׁה מְאֹד, שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמְצוּדָה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִין בְּעֵבְרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן אֶף עַל פִּי כֵן, הַכֹּחַ שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּךְ, עַד שֶׁיְכוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבֵרוֹת שֶׁרְגִילִין בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכָךְ, יִהְיֶה אִיךָ שֶׁיְהִיָה, בְּנֹדָא יִזְכוּ לְצֵאת מִמְצוּדָתָם הָרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל מְאֹד"; אֲפִילוּ אֲדָם שֶׁרַחוּק מְאֹד מִקְדוּשָׁה - הוּא עוֹשֶׂה עֲבִירוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא כְּבָר נָפַל לְשִׂאוֹל תַּחֲתִית, אִם הוּא יַעֲשֶׂה לְעַצְמוֹ קְבִיעוֹת לְלִמּוּד כָּל יוֹם כֶּךָ וְכָךְ, סוּף כָּל סוּף הוּא יֵצֵא מִהַבּוֹץ שְׁלוֹ, כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּךְ עַד שֶׁהִיא מוֹצִיאָה אֶת הָאָדָם מִהָרַע שְׁלוֹ. כִּפִּי שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (קִידוּשִׁין ל): הַקֶּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר: "בְּרַאתִי יֵצֵר הָרַע, וּבְרַאתִי לוֹ תּוֹרָה תְּבַלִּין", בְּרַאתִי עֲצָה אִיךָ לְהִלָּחֵם בּוֹ; לִימוּד הַתּוֹרָה מִכָּה אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרָה אֲפָשֶׁר לְשַׁבֵּר וּלְחַבֵּט בּוֹ; לְכֵן אוֹכְלִים קָרֶעֶפְלֶאך, כִּי בְּחַג הַשְּׁבִיעוֹת כָּל אֶחָד מִקְּבָל אֶת הַתּוֹרָה, וְזֶה מִכָּה אוֹתוֹ.

אִי אֲפָשֶׁר לְתַאֵר מַה הַתּוֹרָה עוֹשֶׂה לְאָדָם, אֲפִילוּ שֶׁנִּפְּלוּ כָּל כֶּךָ בְּבוּץ עֲמוּק אֲפָשֶׁר לְהִיּוֹת צַדִּיק גְּדוֹל, רַבִּי נִתָּן מְסַפֵּר (ח"י מוהר"ן, סימן תקעג): "כְּשֶׁרַבְּנוּ גִילָה אֶת הַסוּד שֶׁל כֶּךָ וְכָךְ, שֶׁעַל יְדֵי הַתּוֹרָה אֲפָשֶׁר לְהַחֲלִץ מֵעֲבִירוֹת, אֲזִי שְׂאֵלְתִי אֶת רַבֵּינוּ הָאֵם הַתּוֹרָה יְכוּלָה לְעֹזֵר לְאֶחָד כְּזֶה שֶׁנִּפְּלַ בְּעֵבְרָה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן? רַבְּנוּ צֶעַק עָלַי וְאָמַר: יוֹכִי אֶתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל מַעֲלַת הַתּוֹרָה

הקדושה? הלא עסק התורה הוא גדול מהכל; שאפילו אם אדם מסכן מנח בעברה המגנה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אם הוא ילמד כל יום 'כף וכף' - אז הוא יהיה יהודי כשר.

אחרי הצהרים ביום הראשון יש לנו מנהג שאנחנו קוראים את שטר התנאים מהצדיק והקדוש רבי ישראל נג'ארה זכר צדיק לברכה, דברנו, שאצלנו המנהג שלא נותנים תכשיטים יקרים מזהב טהור, אנחנו נותנים תכשיטים פשוטים, כף גם פשאנחנו מקבלים את התורה, אנחנו עושים את החתונה עם התורה - לא צריך להיות יקר מזהב טהור, אפשר לומר פרק משניות אפילו בלי הבנה, ואם מישהו אומר לך 'זה לא באמת', תגיד לו: 'אצלנו נותנים תכשיטים פשוטים, לא נותנים יקרים'.

ביום השני של שבועות אנחנו גם אוכלים מאכלי חלב. דברנו שלא להשפיל את עצמנו עם מה שהיה, כמו שחלב מתר לאכול, ובאמת זה מגיע מדם, חכמינו זכרונם לברכה אומרים שחלב מגיע מדם, "דם נעפר ונעשה חלב" (בכורות ו:), ואנחנו הרי יודעים, ש"היוצא מן הטמא טמא" (שם ה:), עם כל זה אנחנו רואים בחלב שאוכלים חלב כי זו בריה חדשה; את זה רוצים להראות בחג השבועות בקבלת התורה, שלא נשפיל את עצמנו עם העבר, אפילו שהיית כלך דם, עשו הרשע - אתה יכול להפוך לצח כמו יעקב אבינו, לחלב, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ראש השנה פרק ד, הלכה ח): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה", כלומר שאדם מקבל על עצמו ללמוד בכל יום את התורה הקדושה אומר השם יתברך: "מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם", אני מחשיב לו כאילו אף פעם לא חטא, זה כבר לא דם, דם נעפר ונעשה חלב.

ביום השני אחרי הצהרים יש לנו את המנהג של קריאת הכתבה מהצדיק הנ"ל, החיינו את עצמנו בזה שיש לנו רבי שמציל אותנו מעולם התהו. רבנו אמר "מי שיבוא אלי שלוש פעמים בשנה: ראש השנה, 'שבת חנופה', וב'חג השבועות' - ינצל מהענש של עולם התהו", זה לא רק אחרי הפטירה, זה גם בחיים, שלא יהיו עסוקים עם פלוני ואלמוני. רואים אנשים, מדברים על פלוני, מדברים על אלמוני, אחד מוחה על דבר זה, פלוני רשע, ואלמוני מקלקל ואדם זה נלכד

וכו', בשעה שאותו אחד שמדבר - לא מתפלל את שלוש התפלות במנין, לא קורא קריאת שמע ולא פותח ספר משנה לשנה, זהו עולם התהו ומזה מציל אותנו רבנו. אחי היקרים מארץ ישראל כתבתי לכם טפה מהשבועות שלנו, אני יודע שגם אצלכם היו דבורים טובים, ואני מבקש מכם את הדבר האחד הזה, תפסיקו להיות עסוקים בדברים שלא קשורים אליכם, אל תדברו על אחרים ואל תדאגו לרוחניות של השני, כל זמן שאדם רואה באחרים בעיות - רחמנות גדולה עליו, כל זמן שעסוקים עם אחרים - עדיין רחוקים מאד מאד מהאמת.

מוהרא"ש בקש ממני באפן אישי בצנואה שלו, הצנאה הזו היא גם בשבילכם, זה לא בשבילי, כולכם יכולים להשתמש בצנאה הזו, כל אחד יכול להחיות את עצמו בזה, אשמח מאד אם גם אתם תגידו שהצנאה נכתבה אישית בשבילכם. מוהרא"ש מבקש ממני שלא אדאג לעולם שלא שיך אלי, יש לו בעל הבית, הקדוש ברוך הוא מנהל אותו, ושאזכר שיום אחד אעזב את העולם ורק תורה ותפלה אקח אתי.

השבת כבר נכנסת, אני צריך לקצר.
שבת שלום.

...

מהבדיחות סביב הדבר, רואים את האמת

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהעלותך, י' סיון, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו יאיר

בשבת בקריה היה נפלא מאד, שבת עם אנשי שלומינו יש לה את כל הטעמים. התחזקנו מאד עם האוצרות שיש לנו מרבנו.

בשבת בבקר למדנו בסדור עת רצון, את הקטע של פרשת התמיד. מוהרא"ש מדבר שם, בהתחלה כשמתחילים לעבוד את השם - מרגישים חשק, התלהבות, אבל אחרי זמן מה - מתחילות עבודות קשות מאד, מרגישים שפכר אף פעם לא יזכו להגיע לקדשה. כמו כשמקורבים אל רבנו, בהתחלה יש מוחין דגדלות,

מְרַגְּשִׁים הַתְּלֵהבוֹת, אֵשׁ, וּבְשֵׁלֵב מְסִים נִכְבֵּית הַהִתְלֵהבוֹת וְהָאֵשׁ, צְרִיכִים לְעִבּוֹד קָשָׁה, כִּי לֹא מְרַגְּשִׁים וְלֹא רוֹאִים, רוֹאִים רַק הַפּוֹד. מוֹהֲרָא"שׁ מְאֹד מְחַזֵּק שֵׁם שְׂיַחְזִיקוּ מֵעַמֵּד בְּכָל הַכּוֹחוֹת, שְׂיֵאֱמִינוּ שְׂזֶה בְּשִׁבִיל תִּקּוֹן הָאָדָם, בְּשִׁבִיל כָּל מֵה שְׂצְרִיכִים לְתַקֵּן.

בְּשִׁבֹת בִּבְקָר כְּשֶׁאֲנִי בִקְרִיָה אֲנִי אוֹהֵב לְלַמּוֹד לְמִטָּה בַּיַּעַר בֵּין הָעֵצִים, שׁוֹמְעִים שֵׁם אֶת שִׁירוֹת הַצְּפוּרִים, מְאֹד נָעִים לְלַמּוֹד שֵׁם, וְשֵׁם אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים אֶת הַשִּׁיעוּרִים שֶׁל לְפָנֵי הַתְּפִלָּה.

בִּבְקָר אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה לְמִדְנוּ אֶת הַסְּפוּר שֶׁל הַמְּלֶךְ הָעֵנּוּ (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ו'). רַבְּנוּ אוֹמֵר שֵׁם, כְּשֶׁרוֹצִים לְדַעַת מַשְׁהוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹעַ אֶת הַקְּאֻטְעוֹנֵעַס (בְּדִיחוֹת) שֶׁל הַדְּבָר, דְּבַרְנוּ עַל הַכֶּלֶל בְּחַיִּים, אֵיךְ יוֹדְעִים עִם מִי לְהִסְתּוֹכֵב? מִיֵּהוּ חֶבֶר טוֹב? מִיֵּהוּ אָדָם נְאָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶתוֹ עֲסָקִים? שְׂכָנִים טוֹבִים - וְכַדּוּמָה? עַל יְדֵי שְׁשׁוֹמְעִים אֶת הַבְּדִיחוֹת שֶׁל הַשְּׁנִי אֶפְשָׁר לְדַעַת אֶת הַפְּנִימִיּוֹת שָׁלוֹ; אִם מִיֵּשְׁהוּ עוֹשֶׂה בְּדִיחוֹת שֶׁל הַצְּקוֹת וְעֵלְבוֹנוֹת, הוּא דוֹקֵר וְעוֹקֵץ וְאוֹמֵר שֶׁהוּא רַק הַתְּבַדַּח - תְּדַע שֶׁהוּא רַע, שְׁמוֹר מְרַחֵק מִמֶּנּוּ, וּכְשֶׁשׁוֹמְעִים מִיֵּשְׁהוּ שְׁעוֹשֶׂה בְּדִיחוֹת מְלַכְלָכוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ - יוֹדְעִים שֶׁהוּא כָּל כּוֹלוֹ לְכַלּוֹד. כְּפִי שְׂרַבְּנוּ אוֹמֵר (סְפָר הַמִּידוֹת אוֹת נְבוּל פָּה, סִימָן א): "מִי שְׁמַדְבֵּר נְבוּל פָּה, בְּיָדוּעַ שְׁלִבּוֹ חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת אָנוּ", וְאִם שׁוֹמְעִים בְּדִיחוֹת עַל דְּבָרִים שְׂצְדִיקִים אוֹמְרִים - סִימָן שֶׁהוּא לֹא מְאָמֵן בְּצְדִיקִים, בְּאֶמֶת הוּא רוֹצֶה לְדַבֵּר עַל צְדִיקִים אֲבָל הוּא מְפַחֵד - אִזּוֹ הוּא מְדַבֵּר עַל דְּבָרִים שְׁהַצְדִיק עוֹשֶׂה; וְצְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד.

דְּבַרְנוּ עַל כֶּף שְׂצְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד עִם מִי מְבָלִים וְעִם מִי מְסִתּוֹכְבִים, כִּי עַל יְדֵי חֶבֶרִים לֹא טוֹבִים עֲלוּלִים לְאֲבֹד הַכֵּל, וְאִם מְבָלִים בְּיַחַד עִם לְצִים, הוֹלְכִים לְסִאוּנָה עִם לְצִים - עֲלוּלִים לְאֲבֹד הַכֵּל. אֶפִּילוּ אִם מִיֵּשְׁהוּ צְרִיף לְלַכֵּת לְסִאוּנָה בְּשִׁבִיל הַבְּרִיאוֹת, בְּשִׁבִיל הַעֲצָמוֹת שָׁלוֹ וְכוּ' - שְׁלֹא יֵלֵךְ עִם אַבְרָכִים וּבַחוּרִים שְׁמַתְבַּדְּחִים עַל דְּבָרִים שֶׁל יִרְאֵת שְׁמִים, כִּי לֹא לוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן עַד שְׁמַאֲבָדִים אֶת הַתְּמִימוֹת, לֹא לוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן עַד שְׁמַתְקַרְרִים.

כִּי דַע לָךְ, הַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה הַכֵּל כְּדִי לְגַרֵם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ וְעַל הַצְּדִיקִים שְׁמַגְלִים וּמְפָרְסְמִים אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, הוּא עוֹשֶׂה הַכֵּל כְּדִי

להרחיק את האדם מהיכל הקודש, הוא שונא את רבנו ועוד יותר את היכל הקודש, כי בהיכל הקודש - שם רבנו.

בית מדרשינו בבורו פארק עבר עכשו למקום חדש, עם תנאי מפרש שיירשו לתלות שלט "בית המדרש היכל הקודש". עכשו הגיעו השכנים ותלשו את זה, הם אומרים שאפשר לתלות שלט "בית המדרש דחסידי ברסלב", אבל את המילה מוהרא"ש ואת המילה ראש ישיבה - "את זה לא נתן שיהיה כתוב"; אז אתה כבר רואה בחוש את שנאתה של הטומאה להיכל הקודש.

בסעודה שלישית דברנו מהפרשה, הפסוק אומר (במדבר ה, יב): "איש איש כי תשטה אשתו", מהו הלשון 'תשטה'? אומר רש"י שאלו דברי חכמינו הקדושים (סוטה ג, תנחומא נשא, ה): "אין אדם עובר עבירה, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", אומרת התורה, שהפעל יקח אותה אל הפה ונהפך מוציא את השגעון; הצדיק נותן לנו עצות איך לגרש את השגעונות שיש בנו. למדנו עוד פעם את השיחה של רבנו (שיחות הר"ן, סימן יט) שרבנו אומר: "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום יום כף וכף, יהיה איך שיהיה; בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד". אפילו אדם שרחוק מאד מקדושה - הוא עושה עבירות רחמנא לצלן, הוא כבר נפל לשאול תחתית. אם הוא יעשה לעצמו קביעות ללמוד כל יום כף וכף, סוף כל סוף הוא יצא מהבוץ שלו, כי כח התורה גדול כל כך שזה מוציא את האדם מהרע שלו.

חזרתי לוויילאמסבורג לישיבה, בעזרת השם נסים את הזמן בשבוע הבא ביום רביעי, אנחנו כבר נוסעים בשבוע הבא ביום חמישי פרשת שלח, נהיה בקיץ בקרית ברסלב למשך חדשי תמוז ואב, להתכונן לימים הקדושים. בשבוע הבא כבר מברכים ראש חודש תמוז, זה כבר מזכיר לנו על הימים הקדושים. תמוז ראשי תיבות: ז'מני תשובה מ'משמשין ו'באין, כבר מגיע ראש השנה, כבר צריכים להתכונן עם הנסיעה שלנו אל רבנו ז"ל. תעשה את התכוננים שלך מתי

לְנִסֵּעַ וְאֵיךְ לְנִסֵּעַ, יֵשׁ כַּמָּה דְרָכִים לְנִסֵּעַ, אוֹ עִם הַצֵּאֲרָטֵר שְׂאֵלִי קִנְאָלֵל עוֹשֶׂה, אוֹ דְרָךְ פּוֹלִין אוֹ טוֹרְקָה; אֵל תַּחֲכָה לְרַגַע הָאֲחֵרוֹן.
הַשֵּׁם יַעֲזוֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

חג שבועות נפלא עם אנשי שלומינו

בַּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"א סִינּוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... נִרוֹ יָאִיר

שבועות עם אנשי שלומינו

בְּחֻסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחַג הַשְּׁבִיעוֹת הַיְיִנוּ בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֵב, הִיָּה חַג נִפְלָא, קְבוּץ
יָפֵה.

בְּלִילָה הֶרְאֵשׁוֹן בֵּין מְנַחֵה לְעֶרְבִית נִשְׁאָרוּ עוֹד חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה דְקוֹת עַד זְמַן רַבִּינוּ
תָּם, שְׂאֵלְתִי אֵת הַמּוֹרָה צָדֵק שְׁלִיט"א אִם לְהַתְּפַלֵּל כָּכָר, אוֹ לְהַמְתִּין עַד רַבִּינוּ תָּם,
כִּי הַמְּגִן אֲבָרְהָם אוֹמֵר (סימן תצד, בְּהַקְדָּמָה) שְׂלֵא יַעֲשׂוּ קְדוּשׁ לְפָנַי שְׂמַגִּיעַ הַלִּילָה,
צָרִיךְ שְׂיִהְיוּ שְׁבַע שְׁבָתוֹת תְּמִימוֹת, אֲבָל לְהַתְּפַלֵּל כֵּן מִתָּר, אֲבָל הַטּוֹרֵי זָהָב אוֹמֵר
(שם) שְׂיִמְתִּינוּ עִם תְּפִלַּת עֶרְבִית; אַז דְּבַרְנוּ כַּמָּה דְבוּרִים עַד זְמַן רַבִּינוּ תָּם.

לחמניה יותר לחמניה פחות

דְּבַרְנוּ מַה שְׂהַצְדִּיק רַבִּי בְרוּךְ מִמְעֻזִּיבוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ - דוֹד רַבִּינוּ - אוֹמֵר:
"אֲנָשִׁים פּוֹחֲדִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, עוֹמְדִים לְדוֹן אֵת הָאָדָם מַה הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת כָּל הַשָּׁנָה,
אֲבָל צְרִיכִים לְפַחַד יוֹתֵר מִחַג הַשְּׁבִיעוֹת", כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה דְּנִים 'לְחַמְנִיָּה יוֹתֵר
לְחַמְנִיָּה פְּחוֹת', הַשָּׁנָה עוֹבְרַת עַל כּוֹלָם אוֹתוֹ דְּכָר, לְאַחַד יֵשׁ בְּסֻעוּדַת שְׁבַת חֲלַת
'מְחַמְצֵת' וְלִשְׁנֵי אֵין, אֲבָל הַשָּׁנָה אוֹתוֹ דְּכָר. כְּפִי שְׂרַבִּינוּ אוֹמֵר (שיחות ה'ר"ן, סימן נא):
"אֵין לְהַסְתַּכֵּל אִם יִהְיֶה לוֹ מַעוֹת אִם לֹא, כִּי בֵּין כָּף וּבֵין כָּף יִבְלֶה יָמִיו בְּשׂוּה",
אֲבָל כְּשִׂמְגִיעַ חַג הַשְּׁבִיעוֹת דְּנִים אֵת הָאָדָם אִם הוּא יִלְמַד, כַּמָּה הוּא יִלְמַד וְאִם
הוּא יִלְמַד בְּשִׂמְחָה - זֶה צָרִיךְ לְהַרְעִיד אֵת הָאָדָם, צְרִיכִים לְחַשֵּׁב 'מַה עוֹמֵד לְהִיּוֹת
הַשָּׁנָה? הָאֵם אֶלְמַד? הָאֵם אֶשְׂמַח עִם הַלְמוּד שְׁלִי?'

דברנו שלא יהיו בטלנים, אלא שיפעלו ויבקשו היטב בתפלה, במלים: "ונשמח בדברי תלמוד תורתך", שיבקשו: "רבונו של עולם אני רוצה לשמוח עם התורה, אני רוצה לשמוח עם המצוות"; בחג השבועות אנחנו שרים בתפלת ערבית את הקטע של "אהבת עולם", שרנו עם הנגון של "אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו", ובקשנו והתחננו היטב מהשם יתברך: "רבונו של עולם אנחנו רוצים לשמוח עם התורה".

תודה השם על תרי"ג המצוות

בליל שבועות אמרנו ביחד את התקון, בקול רם, פסוק בפסוק, כמו כן שרנו נגונים שמחים. היה מאד שמח, רקדו ושרו, הודו והללו להשם יתברך שאנחנו יהודים ולא גוים. גם בתרי"ג המצוות אחרי כל מצוה הודנו להשם יתברך שאנחנו מקיימים את המצוות, כולם צעקו בקול: "תודה השם שאנחנו מקיימים מצות פריה ורביה", "תודה השם שאנחנו מקיימים מצות מילה", "תודה השם שאנחנו מקיימים את המצוה שלא לאכול גיד הנשה", וכן הלאה.

לתלמוד זוהר עם ילדים

לפני עלות השחר פולם הלכו לטבל במקנה, היה אצלנו בקריה מנין ותיקין בכמה בתי כנסיות, אני כן הלכתי לישון. קמתי לקריאת שמע ולמדתי עם בני נחמן נתן גרו יאיר זוהר הקדוש, למדנו למטה ביצר בין העצים. אנחנו לומדים בכל שבת בבקר זוהר הקדוש, אני עושה את זה עם כל הילדים שלי. כפי שמוהרא"ש מביא מהצדיק הקדוש מקומרא זכותו יגן עלינו (נוצר חסד אבות, פרק ד): "לו עמי שומע לי בדור הרע הזה, שהמינות גובר - היו לומדים עם תינוק בן תשעה שנים ספר תיקוני זוהר להגות בה, והיה אז יראת חטאו קודמת לחכמתו", עיין שם בספר.

צריכים לשבח ילדים

הגיעו עוד אנשי שלומינו להקשיב לשיעור והתפתחה שיחה עם מלמדים. מה עושים עם ילד שלא משתתף בתפלה, האם לתת לו מילים טובות? דברנו שאת הילדים צריכים רק לשבח ולתת כבוד, זה האמצעי הכי טוב להפך אותם ליהודים כשרים. דברנו שקדם צריכים לרצות להתפלל, ואם נסתכל על עצמנו היטב נראה

שְׂבִימִים שְׁאַנְחֵנוּ לֹא עִם הַיְלָדִים אֲנַחְנוּ מְשַׁחֲקִים עוֹד יוֹתֵר מֵהַיְלָדִים בַּתְּפִלָּה; הַיְלָד מְשַׁחֵק עִם צַעֲצוּעַ וְאַנְחֵנוּ מְשַׁחֲקִים עִם גְּלִיוֹנוֹת, עִם סְפָרִים וְכוּ' וְכוּ'; אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי לָנוּ רֹגֶשׁ בַּתְּפִלָּה, כִּף הַיְלָדִים גַּם הֵם יִזְכוּ לְרֹגֶשׁ בַּתְּפִלָּה.

הַמְלִים הַמְתוּקוֹת שֶׁל "אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֹצַח סְלָה וְעַד"

בְּבַקֵּר בַּתְּפִלָּה שָׂרְנוּ בְּאַהֲבָה רַבָּה אֶת הַנִּיגוֹן שֶׁשָּׂרִים בְּסֵאטְמֵעַר, מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי הָעֶרֶשׁ מְרִימָנוּב זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ. נִגּוֹן מְתוּק וְלִבִּי, כְּשֶׁהִגַּעְנוּ לַמְּלִים: "וְרַחֲמֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְחֶסְדֶיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲבָא רַחֲמָן, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְעֻזְבֹת אוֹתְךָ - הַתְּחַלְנוּ עוֹד הַפַּעַם אֶת הַנִּגּוֹן, וּבְכִינּוּ עַל הַמְּלִים: "אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֹצַח סְלָה וְעַד", רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְעֻזְבֹת אוֹתְךָ, הַשֵּׁם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִתְּךָ, לְחַשֵּׁב מִמֶּךָ, לְחִיּוֹת אִתְּךָ, לְלַכֵּת אִתְּךָ, לְזַכּוֹר שְׂאִתָּה אִתִּי, כָּל יְמֵי חַיִּי; רְצִינּוּ לְהִשָּׂאֵר בַּמְּלִים הָאֵלּוּ, לְשִׁיר אֶת הַנִּיגוֹן שׁוֹב וְשׁוֹב, אֲבָל הֵיוּ צָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ הַלְאָה. מִמֶּשׁ הַרְגִּישׁוּ מַה שְּׂרַבֵּינוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א, סִימָן סה) כְּשֶׁאוֹמְרִים אֶת הַמְּלִים בַּתְּפִלָּה הַמְּלִים מִתְחַנְּנוֹת אֶל הָאָדָם, אֵל תַּעֲזֹב אוֹתָנוּ, "אֵיךְ תּוּכַל לְהִתְפָּרֵד מִמֶּנִּי, לְגַדֵּל הַהִתְקַשְּׁרוֹת וְהַאֲהָבָה שֶׁיֵּשׁ בֵּינֵינוּ, כִּי אַתָּה רוֹאֵה אֶת יְקָר יְפִי וְזִיוִי וְהַדְרִי וְתַפְאֲרָתִי, וְאֵיךְ תּוּכַל לְנַתֵּק עֲצָמְךָ מִמֶּנִּי וּלְפָרֵד מֵאִתִּי? הֵן אַמֵּת שְׂאִתָּה צָרִיךְ לִילֵךְ יוֹתֵר, כְּדִי לְלַקֵּט עוֹד סְגוּלוֹת יְקָרוֹת וְחִמּוּדוֹת גְּדוּלוֹת, אֲבָל אֵיךְ תּוּכַל לְפָרֵד מִמֶּנִּי וְלִשְׁכַּח אוֹתִי? עַל כָּל פְּנִים תִּרְאֶה שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁתִּלְךָ וְתִבּוֹא לְשֵׁם לֹא תִשְׁכַּח אוֹתִי, וְלֹא תִפְרֵד מִמֶּנִּי", וְכוּ' וְכוּ'; מִמֶּשׁ כִּף הַרְגִּשְׁנוּ בַּמְּלִים הַמְתוּקוֹת שֶׁל אַהֲבָה רַבָּה, כְּפִי שְׂרַבֵּינוּ אוֹמֵר שֶׁם שֶׁהַמְּלִים מְחַבְּקוֹת אֶת הָאָדָם: "מִלְפָּפֶת וּמְחַבְּקֶת אוֹתוֹ, וְאֵינָה מִנְחַת אוֹתוֹ לִילֵךְ מֵאִתָּה."

לְהִשָּׂאֵר בְּהִיכַל הַקְּדוּשׁ

אֲקַדְמוֹת אֲמַרְנוּ בְּנִגּוֹן הַמְּתוּק. רַבֵּינוּ אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן רנו) זֶה נִגּוֹן שְׁגוֹרֵם לְהַתְּצַעֵעַ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבַמְּלִים: "קְבִיעֵין כֵּן תִּהְיוּן, בְּהִנְהוּ חֲבוּרְתָא", בְּקִשְׁתִּי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְהִשָּׂאֵר בְּחִבּוּרָה הַקְּדוּשָׁה חֲבוּרָה הֵיכַל הַקְּדוּשׁ, כְּפִי שְׂרַבֵּינוּ מְכַנֶּה אוֹתָהּ (חַי מוֹהֲר"ן, סִימָן שטו) 'חֲבוּרָה אֶהוּבָה וְחֲכִיבָה', לֹא לְעֻזְבֹת כְּזֶה מְקוֹם קְדוּשׁ, לֹא לְלַכֵּת מִכָּאן"; צָרִיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל זֶה, כִּי הַסֵּמֶךְ

מ"ם משַׁתַּח מאד לְהַרְחִיק כָּל אֶחָד מֵרַבֵּינוּ ו"ל, כָּל אֶחָד עִם בְּלוֹבֵל אַחֵר, לְכַל אֶחָד מִפְּרִיעַ מִשְׁהוּ אַחֵר; וְאִם לֹא מִבְּקָשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - אֲזַי נּוֹפְלִים הַחוּצָה, עוֹזְבִים אֶת רַבֵּינוּ ו"ל.

מְנַהֵג אֲכִילַת קֶרַעפְּלֶאף

אַחֲרֵי הַתְּפִילָּה בְּקִדּוּשׁ הַחֲלָבִי הִיָּתָה תְּמוּנָה נִפְלְאָה, לְרֵאוֹת אֵיךְ צָעִירִים וּמְבוּגָרִים - כּוֹלֵם שְׂמֵחִים עִם הַסִּיּוּמִים שְׁלָהֶם; אַבְרָכִים, בַּחוּרִים וְיִלְדִים סִיּוּמוֹ, אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת, הַשְּׁנַי גְּמָרָא, הַשְּׁלִישִׁי לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן.

דְּבַרְנוּ עַל מְנַהֵג אֲכִילַת קֶרַעפְּלֶאף (כִּיסָנִים), אוֹמְרִים שְׁכָּל הַיָּמִים שְׂמֵכִים - נוֹהֲגִים לֶאֱכֹל קֶרַעפְּלֶאף; בְּעָרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכִּים עַל חֹטֵא - אֲזַ אוֹכְלִים קֶרַעפְּלֶאף, בְּהוֹשְׁעָנָא רַבָּה חוֹבְטִים אֶת הַהוֹשְׁעָנוֹת - וְאוֹכְלִים קֶרַעפְּלֶאף, בַּפּוּרִים דּוֹפְקִים בְּהֶמֶן - וְאוֹכְלִים קֶרַעפְּלֶאף וּבְשָׂבוּעוֹת אוֹכְלִים קֶרַעפְּלֶאף אֲבָל לֹא רוֹאִים אִיפָּה מִכִּים, אֲלֹא רַבְּנוּ מִתְּחִיל אֶת הַסֵּפֶר הַקִּדּוּשׁ לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן (חֶלֶק א', סִיּוּן א):
 "כְּמוֹ שֶׁהַמְּשַׁעֵּים צְרִיכִים לְהַכּוֹתָם", כְּמוֹ שֶׁמְשַׁעֵּעַ מִבֵּין רַק כְּשֶׁמִּכִּים אוֹתוֹ בְּמַקַּל - "כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַתּוֹרָה שְׁעוֹסְקִין הוּא בְּחִינַת מַקְלוֹת וְשִׁמוֹת", כִּף הוּא הָאָדָם שְׁחוּטָא, הוּא מְלֵא בְרוּחַ שְׁטוּת, כְּפִי שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה ג): "אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבִירָה אֲלֹא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת", הַיֵּצֵר הָרַע מְשַׁעֵּעַ אוֹתוֹ, אֵיךְ אֲפֹשֶׁר לְהַתְּפִיטֵר מֵהַשְּׁעוֹנוֹת? עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה - "שְׁבִיזָה מִכִּין וּמְכַנְיֵעִין אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וּמְגַרְשִׁין מִן הָאָדָם אֶת הַשְּׁעוֹן וְהַרוּחַ שְׁטוּת שְׁנִכְנָס בּוֹ", הַתּוֹרָה נִמְשָׁלֶת לְמַקַּל, וּכְשֶׁלוּמְדִים תּוֹרָה מִכִּים אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, מְגַרְשִׁים אֶת הַרוּחַ שְׁטוּת; לְכֵן אוֹכְלִים קֶרַעפְּלֶאף בַּחֲג הַשְּׁבוּעוֹת כְּשֶׁמְקַבְּלִים הַתּוֹרָה.

אֲנִי לֹא אָבוּד

אֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לֹמַר שֶׁהוּא כְּבָר אָבוּד, שְׂאֵין דְּרָךְ עֲבוּרוֹ לְצֵאת מֵהַטּוּמָאָה; רַבְּנוּ אוֹמַר בְּפִרוּשׁ שְׁיֵשׁ לְכָל אֶחָד דְּרָךְ לְצֵאת מֵהַגְּלוּת. רַבְּנוּ אוֹמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִיּוּן יט): "שְׂאֵפִילוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הָרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד, שְׁנִלְכְּדוּ בְּמִצּוּדָה רַעָה, עַד שֶׁרָגִילִין בְּעֲבָרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֵף עַל פִּי כֵן, הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל כִּף, עַד שֶׁיְכוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבָרוֹת שְׁרָגִילִין בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיּוּב חֶזֶק לְלַמַּד בְּכָל יוֹם יוֹם כִּף וְכִף, יִהְיֶה

איך שיהיה, בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד, אפילו אדם שרחוק מאד מקדושה - הוא עושה עבירות רחמנא לצלן, הוא כבר נפל לשאול תחתית. אם הוא יעשה לעצמו קביעות ללמוד כל יום כף וכף, סוף כל סוף הוא יצא מהבוץ שלו, כי כח התורה גדול כל כף שזה מוציא את האדם מהרע שלו.

עצים בבית הכנסת

דברנו גם על המנהג להביא עצים לבית הכנסת; אומר הרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו, בחג השבועות כאשר דנים את פרות האילן - מביאים את העצים, את ההורים, ואומרים להם: 'אם תתנהגו יפה - יהיו ילדים טובים, פרות טובים'; דברנו, מביאים את העצים לבית הכנסת, אם ההורים באים בכל יום להתפלל בבית הכנסת את שלוש התפלות - כף זוכים לילדים טובים. כשאדם בא לגור בקריה, הוא הולך לקנות לעצמו דירה - צריכים לראות שהדירה תהיה ליד בית כנסת, שיוכלו ללכת להתפלל שם בשבת את כל התפלות.

חכמינו זכונם לברכה אומרים (בבא מציעא קז.) על הפסוק (דברים כח, ג): "ברוך אתה בעיר - שיהא ביתך סמוך לבית הכנסת", מיהו אדם מברך? מי שהולך להתפלל את שלוש התפלות בבית הכנסת; לכן מביאים את העצים לבית הכנסת, כף יהיו דורות כשרים.

כמו כן שמים עצים בבית; אם יהיו בבית, יחנכו את הילדים - יהיו פרות טובים.

תכשיטים פשוטים

אחר הצהרים ביום הראשון קראנו את שטר התנאים, שרנו והתחזקנו שהגענו אל רבינו על חג השבועות לקבל את התורה מחדש. דברנו, שאצלנו המנהג הוא שלא נותנים תכשיטים יקרים מזהב טהור, אנחנו נותנים תכשיטים פשוטים, כף גם כשאנחנו מקבלים את התורה, אנחנו עושים את החתונה עם התורה - לא צריכים שיהיה יקר מזהב טהור, אפטר לומר פרק משניות אפילו בלי הכנה.

דברנו גם על שלום בית, שהצדיק שסדר את התנאים והכתובה בין עם ישראל להשם יתברך - לקח משל של בעל ואישה, אבל אם נשואין לא נקרא לחיות

באהבה - אין ענין להמשיל את זה לקבלת התורה, כי אני קבלת התורה תראה כמו בני זוג שלא חיים בשלום, באהבה, זה מראה לנו שצריכים לחיות באהבה; עכשו אפשר לעשות את הנמשל לקבלת התורה, שטר תנאים וכתבה.

מאכלי חלב בשבועות

ביום השני של חג השבועות אנחנו גם אוכלים מאכלי חלב, דברנו שלא להשפיל את עצמנו עם מה שהיה, כמו שמתר לאכול חלב, ובאמת הוא מגיע מדם, חממינו זכרונם לברכה אומרים שחלב מגיע מדם, "דם נעפר ונעשה חלב" (בכורות 1), וברי אנו יודעים, ש"היוצא מן הטמא טמא" (שם ה:), עם כל זה אנחנו רואים בחלב שאוכלים חלב כי זה בריה חדשה; את זה רוצים להראות בחג השבועות בקבלת התורה, שלא נשפיל את עצמנו עם העבר, ונגיד: 'אני לא יכול לקבל את התורה אני דם', אלא אומרים לך: תראה את החלב, אפילו שהיית כלך דם, אדם כמו עשו הרשע - אתה יכול להיות לכן כמו יעקב אבינו, לחלב, כפי שחממינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ראש השנה פרק ד, הלכה ח): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה", כלומר שאדם מקבל על עצמו ללמוד בכל יום את התורה - אומר הקדוש ברוך הוא: "מעלה אני עליו כאילו לא חטא מימיו", זה כבר לא דם, מתקיים דם נעפר ונעשה חלב.

עולם התהו

ביום השני אחר הצהרים קראנו את הכתבה. החיינו את עצמנו בזה שיש לנו רבי שמציל אותנו מעולם התהו. רבנו אמר "מי שיבוא אלי שלוש פעמים בשנה: בראש השנה, 'שבת חנופה', וב'חג השבועות' - ינצל מהענש של עולם התהו", זה לא רק אחרי הפטירה, זה גם בחיים, שלא יהיו עסוקים עם פלוני וא'למוני. רואים אנשים, מדברים על פלוני, על אלמוני, פלוני מדבר על דבר זה, אלמוני הוא רשע, אדם זה הוא מקלקל ואחר נלכד וכו', בשעה שאותו אהד שמדבר - לא מתפלל את שלוש התפלות במגן, לא קורא קריאת שמע ולא פותח ספר משנה לשנה, זהו עולם התהו ומזה מציל אותנו רבנו.

אהבה בקריה

הרב ר' דניאל הגיע ברגל דרך של שעה הליכה, הוא היה בחג אצל חתנו

ישראל גרו יאיר. הוא אמר לי, שהוא חייב למסר דרישת שלום טובה מהקריה, הוא מגיע הרבה, יש לו בן שגור ליד בית המדרש 'אשר פנחל', בן שגור ליד בית המדרש 'ירושלים' וגם 'בית המדרש עצתו אמונה', וחתנו מתפלל בבית המדרש 'פעלת הצדיק'; הוא אומר לי: "לראש הישיבה אין משג איזו אהבה יש כאן"; הוא מאד החזיק אותי, כי זה נותן לי כח, ולהפך - אני נהיה חולה ממחלקת.

תחפש שלום

הייתי ביום ראשון פרשת נשא בכתונה בלייקווד, אחרי החפה נגש אלי הסבא ומבקש ממני שאעשה שלום עם בנו. אני אומר לו שאין לי שום טינה עליו, והוא אומר לי בדמעות: "אבל לו יש כן בלב עליך, ואני מאד מבקש ממך שתעשה שלום אתו". הלכתי לצד והתבודדתי, חפשתי אותו, אני אומר לו: "תקרא לבן שלך ואפיס אותו", הוא קרא לבנו, דברתי אתו במשך עשרים דקות, מאה פעמים בקשתי ממנו סליחה ועשינו שלום. גם מצאתי עוד מישהו שיש לו טינה בלב עלי, נגשתי אליו ובקשתי סליחה. לאחר מכן פגשתי עוד בחור שלמד פה ויש לו עלי טינה בלב, וגם ממנו בקשתי סליחה. אני עושה את כל זה כי מוהרא"ש למד אותי שלהיות במריבה זה סטרא אחרא, ושלום הוא קדשה, וכשלא צודקים - זו לא חכמה לבקש סליחה מהשני, החכמה היא, כשצודקים, יודעים בפרוש שלא עשו כלום - אזי צריכים להתגבר על הרגשות ולעשות מה שנכון.

תבקש סליחה כשאתה לא צודק

את זה אני אומר גם לך, כשאשתך כועסת עליך, היא לא מדברת אליך יפה, ואתה יודע שאתה כן אשם פה - זו לא חכמה להגיד: "סליחה" ולהתפייס; בודאי שאתה צריך לבקש סליחה, הרי הכעסת אותה. החדוש שמוהרא"ש מלמד אותנו, כשבכלל לא אשמים, לא עשו שום דבר רע, סתם, הנה לה יום קשה והיא פורקת את זה עליך, אתה מרגיש שאתה רוצה להגיד לה: 'מה את רוצה ממני? לא עשיתי לך שום דבר רע' - אזי תגיד: "סליחה" ותדאג שיהיה שלום.

לא לבטל את התלמוד תורה

בדרך כלל אנחנו רוקדים במוצאי החג, אבל השנה בקשתי מהגבאים שלא ירקדו, כי הילדים צריכים ללכת לתלמוד תורה, והיות שאסרו חג חל ביום ששי,

וְאִם יִרְקְדוּ לֹא יִתְחִילוּ לִפְנֵי הַשְּׁעָה שְׁתִּים עֲשָׂרָה וְהַלְמוּדִים בְּיוֹם שְׁשֵׁי מִסְתִּימִים
בַּשְּׁעָה אַחַת - אִזּוּ הַשָּׁנָה שְׁלֹא יַעֲשׂוּ רִקּוּדִים.

נְסִיעָה לְאוּמָן

בְּשֶׁבֶת פְּרֻשֶׁת נִשְׂא נִשְׂאֲרָתִי בְקָרְיָהּ. בְּשֶׁבֶת בְּבִקְרָ דְבַרְנוּ עַל הַהֲכָנָוֹת לְנִסְיָעָה
לְאוּמָן, אֲבָרְכִי הַכּוֹלֵל שְׁאַלּוּ אוֹתִי אִם תִּיבִים לְנִסְעַ דְּוָקָא עִם הַצֵּאֲרִטֵר, כִּי תִכְמִינוּ
הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּכָא בְּתָרָא נִזְ): אִם יֵשׁ לְאָדָם שְׁנֵי דְרָכִים לְלָכֵת, בְּדֶרֶךְ אַחַת עוֹמְדוֹת
נָשִׁים וּמְכַבְּסוֹת עִם יָדַיִם מְגֻלּוֹת וְרִגְלִים מְגֻלּוֹת, אִם יֵשׁ דְּרָכָא אַחְרִינָא אִיקְרָא רְשָׁע.
דְּבַרְנוּ שְׁלֹא יִסְעוּ לְבַד, תִּכְמִינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (וְרוּשְׁלֵמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ד, הַלְכָה ד):
”כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִכְנָה”, כְּשֶׁנוֹסְעִים לְבַד - עֲלוּלִים לְפֹל מְאֹד בְּקִלּוֹת, תִּיבִים
לְנִסְעַ בְּחִבּוּרָה, עִם אֲבָרְכִים יִרְאִי שְׁמַיִם; זֶה שׁוֹמֵר עַל הָאָדָם שְׁלֹא לְפֹל.

תַּעֲשֶׂה כְּכֹר אֶת הַתְּכַנּוּנִים שְׁלֶךְ לְנִסְעַ לְאוּמָן, אֵל תִּסְעַ לְבַד, תִּסְעַ עִם חִבּוּרָה,
תַּתְּאַסְפוּ חֲבָרִים יִרְאִי הַשָּׁם - כְּךָ לֹא תִפֹּל.

אֲנִי תִיבִי לְקַצֵּר, אֲנִי תִיבִי לְרוּץ אֶל הַבְּחֻרִים, הֵם מְצַפִּים לְחֻזּוֹק, הֵם כָּל כְּךָ
שְׁבוּרִים, הֵם רוּצִים לְהִתְחַתֵּן וְלֹא הוֹלֵךְ לָהֶם. כְּתִבְתִּי רַק טַפָּה מִהַחֵג, הַלְוִאי
שְׁהָאֲבָרְכִים יִכְתְּבוּ אֶת כָּל הַדְּבוּרִים וְכָל הַהִתְחַזְּקוֹת.
הַשָּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

